

τύτο, καὶ σωφροσύνη ἔστιν, ἐκάστη μέρες τῷ ἀλλοτρίῳ μὴ ἔργωντος. 33)

ε'. Ἀξιον λοιπὸν ζητῆσαι τὸν αἱρεθμὸν καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν προσώπων. πέντε τοίνυν παραλαμβάνεται πρόσωπα. Σωκράτης, Χαιρεφῶν, Γοργίας, Πώλος, Καλλικλῆς. ἀναλογεῖ τοίνυν ὁ μὲν Σωκράτης τῷ νοερῷ καὶ ἐπιστημονικῷ· ὁ δὲ Χαιρεφῶν τῷ ὁρθοδοξαστικῷ. 34) ὁ δὲ Γοργίας τῷ διεστραμμένῳ. οὗτος γὰρ οὐ πάνυ ἦν κατακρατηθεὶς τῇ ἀδικίᾳ, ἀλλ' ἀμφιβόλως εἶχεν εἰς πεισθεῖν ἢ μή. ὁ δὲ Πώλος τῇ ἀδικίᾳ καὶ τῷ μόνως Φιλοτίμῳ· ὁ δὲ Καλλικλῆς τῷ οὐδεὶ καὶ Φιληδόνῳ. ἀπορεῖστι δέ τινες διὰ ποίαν αἰτίαν οἱ μὲν ρήτορες εἰσὶν τρεῖς, οἱ δὲ Φιλόσοφοι δύο. διά τι ὁ μὲν τῶν ρήτορων αἱρεθμὸς ἀδιαίρετος, 35) ὁ δὲ τῶν Φιλοσόφων διαιρετός. Φαμὲν, ὅτι οὐκ ἀληθὲς τύτο. ὁ γὰρ Σωκράτης μονάδα μιμεῖται πρὸς τὸ ἐν ὄργῳ. 36)

Qq 3

ἀπλῆς

33) *Sin vero ita res ista habet, viget etiam temperantia in animo, dum ipsius animi partes alienum minime affectant.*

34) Addidi τῷ. Differentiam, quam statuit Plato inter scientiam, opinionem, et ignorantiam, exponit Geddes, *De Veterum Scriptorum Stilo*, Sect. 8, p. 120, Ed. Glasg.

35) Sectae Pythagoricae arridebat numerus impar. Cum enim sectioni et passioni par sit obnoxius, impar autem utroque expertis, inde marem hunc dicebant, illam vero feminam. Videantur auctores a cl. Stanleio allati in *Hist. Philosophiae*, Parte 9, c. 3, p. 524.

36) Monada vocabant Pythagorae sectatores Deum, siquidem monas initium est finisque omnium, habens ipsa nec principium nec finem. Ex Macrobio idem Stanleius, p. 525. Inter μονάδας, et τὸν numerum, statuisse differentiam Pythagoreos refert Anonymus *De Vit. Pythag.* apud Photium, Cod. CCLIX. μονὰς μὲν